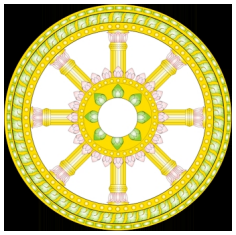
•เขียนโดย manager•
•วัน•พุธ•ที่ 28 •พฤษภาคม• 2014 เวลา 08:58 น.• -

"ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ ! ทานประจำสกุลวงศ์ข้าพระองค์ยังให้อยู่ แต่ว่าทานนั้นข้าพระองค์ให้เฉพาะหมู่ภิกษุผู้เป็นอรหันต์ หรือปฏิบัติอรหันตมรรค ที่อยู่ป่า ที่ถือบิณฑบาต ที่ถือผ้าสุกุล เป็นวัตร."

คหบดี! ข้อที่จะรู้ว่าคนเหล่านี้เป็นพระอรหันต์หรือปฏิบัติอรหัตต มรรคนั้นเป็นสิ่งที่รู้ได้ยากสำหรับท่านผู้เป็นคฤหัสถ์ผู้บริโภคกาม ผู้ยังมีการนอนเบียดบุตรบริโภคใช้สอยกระแจะจันทน์และผ้าจากเมืองกาสี ทัดทรงมาลาและเครื่องกลิ่นและเครื่องผัดทา ยินดีอยู่ด้วยทองและเงิน.

คหบดี ! ถึงแม้ภิกษุจะเป็นผู้ อยู่ป่าเป็นวัตร ถ้าเป็นผู้ฟุ้งซ่าน ถือตัว กลับกลอกพูดมาก มีวาจาไม่แน่นอน มีสติลืมหลง ปราศจากสัมปชัญญะ ไม่มีสมาธิ มีจิตหมุนไปผิด มีอินทรีย์อันปล่อยแล้ว : ด้วยอาการอย่างนี้ ภิกษุนั้น ควรถูกติเตียนด้วยองค์นั้นๆ.

คหบดี ! ถึงแม้ภิกษุจะเป็นผู้อยู่ป่าเป็นวัตร ถ้าเป็นผู้ไม่ฟุ้งซ่าน ไม่ ถือตัว ไม่กลับกลอก ไม่พูดมาก มีวาจาแน่นอน มีสติตั้งมั่น มีสัมปชัญญะ มีสมาธิ มีเอกัคคตาจิต สำรวมอินทรีย์ : ด้วยอาการอย่างนี้ ภิกษุนั้นอันใครๆควรสรรเสริญด้วยองค์นั้นๆ.

คหบดี!ถึงแม้ภิกษุจะเป็นผู้ อยู่ใกล้บ้าน ก็ดี....บิณฑบาตเป็นวัตร ก็ดี ....ฉันในที่นิมนต์ ก็ดี ....ถือผ้าบังสกุลเป็นวัตร ก็ดี ...นุ่งห่มคหบดีจีวร ก็ดี ถ้าเป็นผู้ฟุ้งซ่านถือตัว กลับกลอก พูดมาก มีวาจาไม่แน่นอน มีสติลืมหลง ปราศจากสัมปชัญญะ ไม่มีสมาธิ มีจิตหมุนไปผิด มีอินทรีย์อันปล่อยแล้ว : ด้วยอาการอย่างนี้ ภิกษุนั้น ควรถูกติเตียนด้วยองค์นั้นๆ.

คหบดี!ถึงแม้ภิกษุจะเป็นผู้ อยู่ใกล้บ้าน ก็ดี....บิณฑบาตเป็นวัตร ก็ ดี ....ฉันในที่นิมนต์ ก็ดี ....ถือผ้าบังสกุลเป็นวัตร ก็ดี ...นุ่งห่มคหบดีจีวร ก็ดี ถ้าเป็นผู้ไม่ฟุ้งซ่านไม่ถือตัว ไม่กลับกลอก ไม่พูดมาก มีวาจาแน่นอน มีสติตั้งมั่น มีสัมปชัญญะ มีสมาธิมีเอกัคคตาจิต สำรวมอินทรีย์ : ด้วยอาการอย่างนี้ ภิกษุนั้นอันใครๆควรสรรเสริญด้วยองค์นั้นๆ.

เอาละ คหบดี! ท่านจงถวายทานในสงฆ์เถิด เมื่อท่านถวายทานใน สงฆ์อยู่, จิตจักเลื่อมใส ; ท่านเป็นผู้มีจิตอันเลื่อมใสแล้ว ภายหลังแต่การตายเพราะการทำลายแห่งกาย จักเข้าถึงสุคติโลกสวรรค์.

•เขียนโดย manager•
•วัน•พุธ•ที่ 28 •พฤษภาคม• 2014 เวลา 08:58 น.• -

"ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ ! จำเดิมแต่วันนี้ไป ข้าพระองค์จะถวาย ทานในสงฆ์"

-ฉกฺก.อ. ๒๒/๔๓๖ - ๔๓๘/๓๓๐.

(ข้อความทั้งหมดนี้แสดงว่า พระองค์ทรงแนะให้ถวายทานด้วยตั้งใจว่า ถวายแก่สงฆ์ คือถวายเป็น "สังฆทาน" อย่าไปเห็นว่าถวายแก่พระบ้านหรือพระป่า พระบิณฑบาตฉันหรือพระฉันในที่นิมนต์ พระจีวรดำ หรือพระจีวรเหลือง ; และไม่อยู่ในวิสัยที่คฤหัสถ์สามารถตัดสินเอาว่า องค์ไหนเป็นพระอรหันต์ องค์ไหนไม่เป็น; ดังนั้น จึงทรงแนะให้ทำในใจว่า "ถวายแก่สงฆ์" เป็นสังฆทาน ดีกว่า).